on ilma nöälata ja nende tö on, et nemmad auduwad nende munnade peäle, mis emma on munnenud. Kui audumisse aeg möda on, siis nemmad sawad teistest ärramurtud, muido olleks mitte ni paljo toidust ollewad, et nemmad keik talwe läbbi woiksid ellada. 3) Kunningas, mis öiete emmaks nimmetakse, sest temma on se ainus emmane keige pu sees, kes keik need munnad munneb. Ta tunnukse sest, et tal pitkem ja terrawam perse, koldsed joned perse ümber, teised joned on mustahallid, lühhemad tiwad, ka koldsed pitkemad jallad on, temma lennab ura külle, kui perse piddi temmale raskem ollema. Temmal on ka üks nöäl, misga ta wägga arro nöälab, waid ta prukib sedda seks, et ta sellega, kui üks teine emma on, tedda ärratappab. Temma wallitseb teiste ülle, ja temmast sawad keik teised rammo

mo ja joudo. Kui temma surreb, siis teised jätwad puud mahha ja nenda lähhäb ta hukka.

Miks siis need wähhemad sawad tö-teggiaks nimmetud?

Sepärrast, et nemmad keik, mis pu sees on, sisse kandwad, nenda kui on messi, wahha ning wessi. Nemmad walmistawad need keriekessed, wiwad need surnud wälja ja piddawad wasto, et woerad liñnud ei sa sisse.

Mis on nende toidus?

Met, wahha ja keiksuggused rosid ja öitsed.

Kui tallisel ajal nende toidus otsa sannd, mis siis tehha?

Siis antaksa, kui tunnukse hädda olle-

)(

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1799, lk. 17